

เพียงสามคำ

ความสุขของคนเรานั้น บางทีก็เกิดจากสิ่งง่ายๆ คือเกิดจากความคิด ความเข้าใจของตัวเอง สำคัญอยู่ที่ว่าคิดอย่างไรเท่านั้น “ปณิธาน” ได้ฟังนิทานมาเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องที่น่าคิด จึงจะขอนำมาเล่าสู่กันฟังดังต่อไปนี้

การดังได้สดับมา มีชายคนหนึ่งเดินทางร่อนเร่กระเซอะกระเซิงเข้าไปในเมืองหลวงของประเทศหนึ่ง ตะแถ่ตื่นตาตื่นใจในความงามของเมืองเป็นอันมาก เดินชมเมืองอย่างเพลิดเพลินไม่นานก็มาหยุดยืนอยู่หน้าบ้านๆ หนึ่ง ซึ่งสวยงามในใจของตะแถ่คิดว่า “บ้านใครหนอช่างสวยงามอะไรอย่างนี้ เรายืนตายแล้วเกิดใหม่ก็คงไม่มีวันได้มีบ้านสวยงามเช่นนี้แน่” ขณะที่ยืนรำพึงอยู่ก็มีคนเดินผ่านมากลุ่มหนึ่ง ตะแถ่ก็ร้องถามคนกลุ่มนั้นว่า “พ่อเอ๋ยช่วยบอกฉันที่ได้ไหมว่าใครเป็นเจ้าของบ้านงามหลังนี้” แต่หาใครฟังเข้าใจไม่ คนหนึ่งในกลุ่มนั้นก็พูดอะไรออกมา ๒-๓ คำ ซึ่งตะแถ่ก็ฟังไม่เข้าใจก็นึกว่าเขาบอกชื่อเจ้าของบ้านก็ชอบใจเขาแล้วก็เดินต่อไป สักพักใหญ่ก็เดินมาถึงท่าเรือ เห็นเรือลำใหญ่ทอดสมอยู่ที่ทำประมาณราคาแล้วก็เป็นมูลค่าอเนกอนันต์ ตะแถ่ก็ยืนรำพึง “อูแม่เจ้า ใครหนอเป็นเจ้าของเรือลำนี้ เราตายแล้วเกิดใหม่ก็ไม่มีวันรวยได้อย่างนี้” พอมีคนกลุ่มหนึ่งเดินผ่านมาตะแถ่ก็ร้องถามเขาไปอีกว่า ใครเป็นเจ้าของเรือลำนั้น คนกลุ่มนั้นไม่เข้าใจว่าถามว่าอะไร จึงตอบด้วยคำ ๒-๓ คำเหมือนคนกลุ่มแรกตอบ ตะแถ่ได้ยิน ๒-๓ คำนั้นซ้ำอีกก็เข้าใจว่าเป็นชื่อเจ้าของเรือ จึงนึกว่า “บุญอะไรของท่านหนอ จึงมีบ้านสวยและเรือสินค้าใหญ่โตเช่นนี้” แล้วก็เดินต่อไปอีกครู่ใหญ่ก็เห็นขบวนแห่ศพมาตามถนน ดูจะเป็นศพของคนมั่งมีเพราะมีขบวนยัตยาว ก็ตะโกนถามว่าเป็นศพของใคร คนกลุ่มนั้นฟังคำถามของแถ่ไม่รู้เรื่องก็ตอบด้วยคำ ๒-๓ คำเหมือนคนกลุ่มก่อนๆ ตะแถ่ก็เข้าใจว่าเป็นชื่อของผู้ตาย จึงรำพึงในใจว่า “อพิไรเอ๋ย ดูที่ริมบ้านสวย มีเรือสินค้าใหญ่โต แต่กลับไม่มีชีวิตอยู่ชื่นชมทรัพย์สมบัติเลยนี่แหละหนอ อนิจจังไม่เที่ยง เออ เรายังก็โชคดีที่ยังมีชีวิตอยู่ดูโลกต่อไป ถึงเราจะยากจนไม่มีบ้านสวย ไม่มีร่ำรวยอะไรกับเขา เราก็เป็นสุขตามประสาเราแล้ว” คิดได้เท่านั้นตะแถ่ก็ผิวปากอย่างร่าเริงเดินชมกรุงต่อไป โดยหารู้ไม่ว่า คำ ๒-๓ คำ ที่แถ่เข้าใจว่าเป็นชื่อของบุคคลผู้เป็นเจ้าของบ้านสวยและเป็นเจ้าของเรือสินค้าอันมั่งคั่งนั้นที่แท้เป็นคำพูดที่แปลได้ความว่า “ฉันไม่เข้าใจภาษาที่ท่านพูด”

ความสุขของกระต่ายนายนี้เกิดขึ้นได้ด้วยการที่คิดเอาเองจนเกิดปลงตก จิตใจก็มีสันโดษ พอใจในสภาพความเป็นอยู่ของตน เลิกอิจฉาคนที่มั่งมีกว่า เพราะแถ่คิดเสียว่าถึงอย่างไร แถ่ก็ยังมีชีวิตอยู่ดีกว่าคนมั่งมีที่อายุสั้นเคล็ดลับของการมีความสุขนั้น ท่านว่าอยู่ที่ใจของเราเอง ถ้าใจเราคิดอะไร มองอะไร ในทางดี และเกิดความ “พอใจ” แล้ว เราก็หาความสุขได้ไม่ยากนัก ก่อนจบ ขอฝากกลอนสั้นๆ บทหนึ่งไว้ให้คิด ดังนี้

เที่ยวค้นค้นคว้าหาสุข พบทุกข์แทนที่นี้โฉน
เลิกแสวงสุขหนอพอใจ สุขซาบซ่านในใจเอง

(จากนิทานประกอบเรียงความ ของ ปณิธาน)

